

A la casa antiga...

Un relat de: [Marc Freixas](#)

A la casa antiga
que hi ha en alguna part del meu cor
hi penja de mala manera la roba foradada
-no em pregunteu perquè,
és així i no hi ha volta enrere-.

A la casa antiga,
hi tinc el record fosc i evocador
d'aquella preciosa música estripada...,
aquell esclat de violència
que em feia tocar la guitarra elèctrica
en plena efervescència adolescent,
enmig de tot i res, just uns metres enllà
de la porta que queda fora del taller de fusteria.

Tot això va passar
en aquella efervescència adolescent
durant bona part del temps que vaig viure al poble.

Tant se val
si repeteixo algunes paraules
en espais diminuts entre versos...,
no em preocupa en absolut
perquè la casa antiga que vull descriure
necessita irremeiablement
dir-vos aquesta efervescència adolescent
per tal de fer-vos entendre sense vergonya
tota aquella dimensió vital que vaig viure al poble.

Marc Freixas, a vint-i-set d'octubre de dos mil tretze